

כל הגט פרק שלישי גיטין

כ"ט.

עין משפט נר מצוה

לו א מיי פ"ז מהל'
גירושין ה"ד ופ"ט
הל' לה פגע עיני טושיע'
א"ש ע"י קמח טע"י לח:
לו ב מיי פ"ט ע"ש סמג
ע"ש טושיע' ע"ש ספיק
נא:
לח ג ד מיי ע"ש טושיע'
ע"ש ספיק לח:
ל"ב ח מיי פ"ד מהל'
זכיה הלכה י' סמג
ע"ש פ"ט טושיע' ח"מ סמג
רמד:

ב ו מיי פ"א מהלכות
שמיכות הלכה ד סמג
ע"ש עד טושיע' ח"מ סמג
סמג ויבדק אלפס כ"מ
פ"ב ע"ה: ועוד ע"ש פ"ג
דף פ ע"א וז"ל ע"ש
פ"ב סמג י"ט:

בא ז מיי פ"א מהלכות
שמיכות ע"ש סמג ע"ש
טושיע' ח"מ סמג ע"ש ספיק
ד:
בב ח מיי פ"ט מהל'
גירושין הלכה ג'
סמג ע"ש טושיע' א"ש
סמג קמח ספיק מה:
בב ט ע"ה ע"ש הלכה לה
טושיע' ע"ש ספיק נא:

פסקי ר"ד (המשך)
רשאים לומר לאחרים
לכתוב דמילי לא מימסרין
לשליח: מאי בינייהו איכא
בינייהו שליח מהנה פי
שארם בעל הבית לשני בני
האב כתבו שטר מתנה
לפלוגי על שדה זו לאבי
דאמר משום ביוקן דבעל
האב הליכך אם ירצו יאמרו
לאחרים וכתבו ולרבא
דאמר משום דמילי גינהו
מתנה מי מילי גינהו שהרי
אל סטר להם כלום ואל
יאמרו שמתנה איתן רשאין
לכתוב שהרי לא הרשם
לכתוב הבית: כפלוגתא רב
אמר מתנה איה כנט
שמואל אמר הדיא כנט
וקמו להו רבא ושמואל
(אמר) [תרווייהו] בתרא
שמתנה והלכתא כותיהו
הכי כתיב אמרין כפוק
התקבל אמר שמואל הלכה
כ"י יוסי דאמר מילי לא
שמואל לשליח: והם אמר
לו טול לו ממנה חפץ וכי:
א"ל כן שנה רבי אין
איתן רשאי להשאיל
אין השוכר רשאי להשכיר
ואין השוכר רשאי להשכיר
בין רבי שאלתא אלא בתוך
ימי שכירותה ורשאי
להשאיל ולהשכיר לכל מי
שירצה דלגבי דידיה
השוכר והשכיר ולא
לאחרים ור"ה ימי לשוכר
חנם אינו רשאי למסור
ישלחנו ביד אחר ולא
משום ביטולי גיטא אחני
דשלחו ביד אחר
גיטא לא בטול כל היכא
דמטי חפציו לידיה דבעל
בין ע"י שליח קמא בין ע"י
שליח בתרא: א"ל ר' יוחנן
זו אפילו תניוקת של בית
רבן יודיעין אותה שאין לו
לאדם לעבור על דעתו של
בעל למסור פקדונו ביד
אחר א"ל ר' יוחנן דגיטא נמי
לא הוי נעשה כאומר לו אל
תגרשה אלא בבית וגירשה
בעליה אל תגרשה אלא
בימין וגירשה בשמאל פי
קסבר ר' יוחנן האי דתני
ישלחנו ביד אחר
מיטא ביטולי גיטא תניא

אבל בב"ד של ישראל ביון דגמר דיניה קמלא מיקמל קמלי ליה.
אע"ג דלמחר בסנהדרין (דף מ"ג): סהיה אחד רוכב על סוס
וסודרין צידו מנאלו לו זכות היה הלה מניף צבדורין מכל מקום לא
שכיח: רשב"ג אומר בין כך ובין כך לא ישרחנו ביד אחר. וזהו

דדרשין (קדושין דף מ"ה). ושלח ושלחה
מלמד שהשליח עושה שליח היינו היכא
דאין הבעל מקפיד: מושם ביון
דבע"ז. פירש צבדורסם שעליו לכתוב
את הגט ואינו רוצה שידעו רבים שאינו
יודע לכתובו והא דקאמר יכתבו וימנו
אגב יכתבו נקט יתנו אי נמי על ידי
שלאמרו לאחר שיתן ירגיש צדצר
שהבעל לא כתבו ומקפיד גם על התמינה
וא"מ מאי ביון איכא והא תנן (לעיל דף
כ"ג): האשה כותבת את גיטא אלמא אין
על הבעל לכתוב וי"ל דלעולם על
הבעל לכתוב אלא הא ק"ל משמע על
דאפילו אשה כותבת כשר דידעת
לאקנויי: וי"ל ר' יוסי פליגי לקמן צ"ל התקבל
ר"מ ור' יוסי פליגי לקמן צ"ל התקבל
(דף ס"ו): צדצר לשלשה תנו דקסבר
ר"מ דעשאן צ"ד ור' יוסי פליגי דלפי'
אמר לצ"ד הגדול שצירושלים ילמדו
ויכתבו ויתנו לה אצל צדצר לשנים
תנו או לשלשה כתבו ותנו אפילו ר"מ
מודה דיכתבו ויתנו ולא מימסרי לשליח
דמוכח מתניתין דהתם והא דקאמר
גגמי' שלחו ליה מצי רב לשמואל אמר
לשנים כתבו ותנו גט לשמתי ואמרו
לסופר וכמו וחתמו הן מהו שלח להו
תלך והדצר כריך תלמוד רשאי ופיק דלמחר
דלמחר שמואל הלכה כרבי יוסי דלמחר
מילי לא מימסרין לשליח הוה מצי
למספרך דבשנים אפילו ר"מ מודה דלא
מימסרין אלא ניחא ליה לאקשויי שמואל
דשמואל ועוד דהוה מצי למימר
דטעמיה דר"מ משום ביון דבעל
וקסבר שמואל דבכתובה ליכא ביון
אצל בחתימה כשיחתמו אחרים הוא
דליכא ביון דמיפסקמ' מילתא בחתימה
טפי ומיניה הוה מצי למספרך מדשמואל
דהכא דקסבר טעמא משום מילי
דלמחר מתנה הרי היא כנט אלא כיון
שהיה כריך להציא משמואל דהכא ה"י
פרקי מאידך דשמואל דהתם:

באן שנה רבי אין השואל רשאי
להשאיל. אפילו לתנן דלמחר
בהמפקד (צ"מ דף נ"ג). שומר עסק
לשומר פטור שחיי מסרו לנן דעת
דאין יכול לומר לו אין רצוני שיהא
פקדוני ביד אחר נהי דלא מייחייב מ"מ
לכתובתה אין לו לעשות:

היבא דנפקה לאפיה. נקט הכי
משום דמתניתין איירי
בחלה שליח הראשון ולא הגיע לעיר
שהאשה ע"ש:

שקול
ואם אמר לו מול לי הימנה
ואין השואל רשאי להשאיל
אפילו תניוקת של
בית רבן יודיעין אותה כמי שאמר
לו אל תגרשה אלא בבית וגירשה
בשמאל דכ"ל ע"למא היכא דנפקה לאפיה ויהבה ליה חפץ והדר שקלה
מיניה גיטא כולי ע"למא לא פליגי דגיטא גיטא מעליא הוי כי פליגי היבא דא"ל
שקול

דומיין דגיטא בטול אם שנה כדבעינן לפרושי ואע"ג שהגיע חפצו לידו ואלו הפסיד כלום בטל גיטא דעבר על דעתו וקפיד
דומיא דבית ונעליה דלא מפסיד בעל מידי ואפי"ה בטל גיטא ור"ה הכי נמי הכי והשתא אולמפרש איתת חרי קפידא ובעל
גיטא דמוקאמרין ומנן דגיטא לא הוי משמע דלפעמים חרי גיטא ואפילו שלחו ביד אחר: היבא דנפקה לאפיה והיבא ליה
חפץ והדר שקלה גיטא מיניה דכ"ע לא פליגי דגיטא מעליא חרי: פי כשומר הבעל לשליח ראשון טול לו ממנה חפץ פלוגי
אע"פ שאמר לו טול חפץ ברישא והדר הן לה גט ואילו שליח ראשון ומינה שליח שני כיון דלא שינה חפץ מדעתו

כאן שנה רבי אין השואל רשאי
להשאיל. אפילו לתנן דלמחר
בהמפקד (צ"מ דף נ"ג). שומר עסק
לשומר פטור שחיי מסרו לנן דעת
דאין יכול לומר לו אין רצוני שיהא
פקדוני ביד אחר נהי דלא מייחייב מ"מ
לכתובתה אין לו לעשות:

היבא דנפקה לאפיה. נקט הכי
משום דמתניתין איירי
בחלה שליח הראשון ולא הגיע לעיר
שהאשה ע"ש:

שקול
ואם אמר לו מול לי הימנה
ואין השואל רשאי להשאיל
אפילו תניוקת של
בית רבן יודיעין אותה כמי שאמר
לו אל תגרשה אלא בבית וגירשה
בשמאל דכ"ל ע"למא היכא דנפקה לאפיה ויהבה ליה חפץ והדר שקלה
מיניה גיטא כולי ע"למא לא פליגי דגיטא גיטא מעליא הוי כי פליגי היבא דא"ל
שקול

דומיין דגיטא בטול אם שנה כדבעינן לפרושי ואע"ג שהגיע חפצו לידו ואלו הפסיד כלום בטל גיטא דעבר על דעתו וקפיד
דומיא דבית ונעליה דלא מפסיד בעל מידי ואפי"ה בטל גיטא ור"ה הכי נמי הכי והשתא אולמפרש איתת חרי קפידא ובעל
גיטא דמוקאמרין ומנן דגיטא לא הוי משמע דלפעמים חרי גיטא ואפילו שלחו ביד אחר: היבא דנפקה לאפיה והיבא ליה
חפץ והדר שקלה גיטא מיניה דכ"ע לא פליגי דגיטא מעליא חרי: פי כשומר הבעל לשליח ראשון טול לו ממנה חפץ פלוגי
אע"פ שאמר לו טול חפץ ברישא והדר הן לה גט ואילו שליח ראשון ומינה שליח שני כיון דלא שינה חפץ מדעתו

כאן שנה רבי אין השואל רשאי
להשאיל. אפילו לתנן דלמחר
בהמפקד (צ"מ דף נ"ג). שומר עסק
לשומר פטור שחיי מסרו לנן דעת
דאין יכול לומר לו אין רצוני שיהא
פקדוני ביד אחר נהי דלא מייחייב מ"מ
לכתובתה אין לו לעשות:

היבא דנפקה לאפיה. נקט הכי
משום דמתניתין איירי
בחלה שליח הראשון ולא הגיע לעיר
שהאשה ע"ש:

שקול
ואם אמר לו מול לי הימנה
ואין השואל רשאי להשאיל
אפילו תניוקת של
בית רבן יודיעין אותה כמי שאמר
לו אל תגרשה אלא בבית וגירשה
בשמאל דכ"ל ע"למא היכא דנפקה לאפיה ויהבה ליה חפץ והדר שקלה
מיניה גיטא כולי ע"למא לא פליגי דגיטא גיטא מעליא הוי כי פליגי היבא דא"ל
שקול

סו לא חזו ליה וכו'. כלומר לא שכיח להך לא מספקין דכ"י:
מתני' המציא גט צ"ל. שאין כריך לומר צפני נכתב ונחתם:
משלחו ביד אחר. ועושה שליח מאליו ושלח צ"ד: ואם אמר לו. בעל
לשליח: טול לי הימנה חפץ פלוגי. כשתתן לה את הגט לא ישלחנו

ב"ד אחר: גב' חלה סגן. דאניס
וה"ה לכל אונסין אצל אי לא חניס לא
ישלחנו ביד אחר: אי דאמר ליה הולך.
ולא אמר ליה אתה עשיתם הולך:
וא"ל מתני' ר"ש: ר"ש אפילו. לא אמר
ליה אתה הולך כי חלה נמי לא: ה"ז
משלחו כו'. ולא מפליג בין חלה ללא
חלה ועושה שליח אחר הולך לא משמע
אלא טרם שיצא גט זה לידה: איבעינא
אימא. מתני' דלמחר ליה הולך ואפי"ה
צעין חלה דצרייחא דקתני ה"ז משלחו
והוא דחלה: ואיבעינא אימא. מתני'
דלמחר ליה את הולך וחלה שאני וצרייחא
דקתני לא ישלחנו בדלא חלה וכן נמי כי
תוקמא כרצון שמעון חלה שאני ור"ש
בשלא חלה: אמר לשנים סנו גט
לאשתי. ולא נתן להם גט עשאן עדים
ואע"פ שלא אמר להם אתם עממס
כתבוהו הרי אלו יכתבו ויתנו ולא יאמרו
לסופר ויכתבו דמפרש לקמן: או
לשלשה כתבו גט ג' יכתבו. הם עממס
שהרי אמר להם כתבו אצל אמר לשלשה
תנו גט לאשתי יאמרו לאחרים ויכתבו
ויתנו מפני שעשאן צ"ד ורשאין לעשות
שליח אלמא אין היחיד עושה שליח:
ביון דבעל. שעליו לכתוב את הגט
ואינו רוצה שידעו צו רבים שאינו יודע
לכתבו: אה. גבי הולכה: לא קפיד.
דמאי קפידא איכא: רבא אמר. התם
היינו טעמא דלא משו שליח שלא מסר
להם אלא דברים ואין צדצרים כח
להיות חוזרים ונמסרים לאחר אצל גט
דלית ביה משא חוזר ונמסר: שליח

מסנה. שאמר בעל הבית לב' עדים
כתבו סטר מתנה לפלוני אי טעמא דגט
משום ביון הוא הלא ליכא למימר הכי
שהרי אין עליו לכתבו דמתן (צ"ב דף
קס"ו): והמקבל נותן את השכר הלכך
אם ירצו יאמרו לאחרים ויכתבו ולמ"ד
מילי לא מימסרין הני נמי לא מימסרין:
אמר ריש לקיש כאן שנה רבי. במשנה
זו שנה לנו רבי: אין השואל כו'. דהא
דמתן לא ישלחנו ביד אחר לא משום
צבולו של שליח דגיטא נקט לה דאם
שלח ביד אחר הגט גט דלע"ג אין
לרצונו שיהא פקדונו ביד אחר שליח
לגרש מיהא שיהא אלא הא דמתן לא
ישלחו לאשמועינן דאין השואל רשאי
להשאיל: זו אפי' סינוקוס וידועין אותה.

השאלה לו לא לזורך אחרים
השאלה לו דאין השואל רשאי להשאיל
ונמלא זו עובר על דעתו ומקניטו:
אלא. משום שליחות דגט גופיה מתן
לא ישלחו דאם שלחו ביד אחר וימנין
דגיטא נמי לא הוי גיטא ולקמן מפרש
מאי וימנין: אל פוגרשא אלא צימין
וגרשא בשמאל. דלא שיהא שליח להכי

השאלה לו לא לזורך אחרים
השאלה לו דאין השואל רשאי להשאיל
ונמלא זו עובר על דעתו ומקניטו:
אלא. משום שליחות דגט גופיה מתן
לא ישלחו דאם שלחו ביד אחר וימנין
דגיטא נמי לא הוי גיטא ולקמן מפרש
מאי וימנין: אל פוגרשא אלא צימין
וגרשא בשמאל. דלא שיהא שליח להכי

השאלה לו לא לזורך אחרים
השאלה לו דאין השואל רשאי להשאיל
ונמלא זו עובר על דעתו ומקניטו:
אלא. משום שליחות דגט גופיה מתן
לא ישלחו דאם שלחו ביד אחר וימנין
דגיטא נמי לא הוי גיטא ולקמן מפרש
מאי וימנין: אל פוגרשא אלא צימין
וגרשא בשמאל. דלא שיהא שליח להכי

השאלה לו לא לזורך אחרים
השאלה לו דאין השואל רשאי להשאיל
ונמלא זו עובר על דעתו ומקניטו:
אלא. משום שליחות דגט גופיה מתן
לא ישלחו דאם שלחו ביד אחר וימנין
דגיטא נמי לא הוי גיטא ולקמן מפרש
מאי וימנין: אל פוגרשא אלא צימין
וגרשא בשמאל. דלא שיהא שליח להכי

השאלה לו לא לזורך אחרים
השאלה לו דאין השואל רשאי להשאיל
ונמלא זו עובר על דעתו ומקניטו:
אלא. משום שליחות דגט גופיה מתן
לא ישלחו דאם שלחו ביד אחר וימנין
דגיטא נמי לא הוי גיטא ולקמן מפרש
מאי וימנין: אל פוגרשא אלא צימין
וגרשא בשמאל. דלא שיהא שליח להכי

השאלה לו לא לזורך אחרים
השאלה לו דאין השואל רשאי להשאיל
ונמלא זו עובר על דעתו ומקניטו:
אלא. משום שליחות דגט גופיה מתן
לא ישלחו דאם שלחו ביד אחר וימנין
דגיטא נמי לא הוי גיטא ולקמן מפרש
מאי וימנין: אל פוגרשא אלא צימין
וגרשא בשמאל. דלא שיהא שליח להכי

השאלה לו לא לזורך אחרים
השאלה לו דאין השואל רשאי להשאיל
ונמלא זו עובר על דעתו ומקניטו:
אלא. משום שליחות דגט גופיה מתן
לא ישלחו דאם שלחו ביד אחר וימנין
דגיטא נמי לא הוי גיטא ולקמן מפרש
מאי וימנין: אל פוגרשא אלא צימין
וגרשא בשמאל. דלא שיהא שליח להכי

השאלה לו לא לזורך אחרים
השאלה לו דאין השואל רשאי להשאיל
ונמלא זו עובר על דעתו ומקניטו:
אלא. משום שליחות דגט גופיה מתן
לא ישלחו דאם שלחו ביד אחר וימנין
דגיטא נמי לא הוי גיטא ולקמן מפרש
מאי וימנין: אל פוגרשא אלא צימין
וגרשא בשמאל. דלא שיהא שליח להכי

השאלה לו לא לזורך אחרים
השאלה לו דאין השואל רשאי להשאיל
ונמלא זו עובר על דעתו ומקניטו:
אלא. משום שליחות דגט גופיה מתן
לא ישלחו דאם שלחו ביד אחר וימנין
דגיטא נמי לא הוי גיטא ולקמן מפרש
מאי וימנין: אל פוגרשא אלא צימין
וגרשא בשמאל. דלא שיהא שליח להכי

השאלה לו לא לזורך אחרים
השאלה לו דאין השואל רשאי להשאיל
ונמלא זו עובר על דעתו ומקניטו:
אלא. משום שליחות דגט גופיה מתן
לא ישלחו דאם שלחו ביד אחר וימנין
דגיטא נמי לא הוי גיטא ולקמן מפרש
מאי וימנין: אל פוגרשא אלא צימין
וגרשא בשמאל. דלא שיהא שליח להכי

(א) סנהדרין מה: מכות י'
(ב) לעיל ד'. (ג) צ"מ לו'.
(ד) לקמן פ"ו (ד) ונקמן פ"ו:
ע"ה: (ה) צ"מ ט"ז;
(ו) ברכות ה' ופ"ט.

מוסף רש"י

אמר לשנים תנו גט
לאשתי. אע"ג דלא אמר
כתבו ותנו, הרי אלו יחתמו
בעצמן ולא יאמרו לעדים
אחרים לחתום, ולאו בית
דין מניחו לזנות על
אחרים אלא עדים שניהם,
ובמחלה מפרש על כתב
הגט אם ירצו לזנות על
לסופר אחר לכתבו או הם
עממס לזכות לכתבו וכתבו
(טו). או לשלשה כתבו
גט ותנו לאשתי. אע"פ
שהן ראויין לעשות בית דין
כיון דצרייחא אמר להו
כמנן, לא צ"ל שיהיה אלא
עדים (קמ"ט). כאן
שנה רבי. במשנה זו
למדת רבי עסק
המשניות, אין השואל
רשאי להשאיל. דבכולהו
שיך לממר אין רצונו
שהא פקדונו ביד אחר
(ב"מ כ"ט).

מוסף תוספות

א. וק"ט דרשב"ג אפי'
חלה קאמר. רשב"ג.
ב. שניה הבעל דעתי
שאינו מקפיד. רשב"ג. ועתי
ממסר' א"ל. דמשמע
שגם התיבה צרייח
לעשות. מצנא למימר
דלא דיקא שיתנו הן
צעמן. אלא. מוס' רח"ש.

פסקי ר"ד

מתני' המביא גט בא"י
וחלה הרי זה משלחו ביד
אחר ואם אמר לו טול לי
ממנה חפץ פלוגי אין
ישלחו ביד אחר שאין
רצונו שיהא פקדונו ביד
אחר. פי' בא"י שאינו ציל
כפני נכתב ובפני נחתם
משלחו ביד אחר ועושה
שליח מאליו שלא כב"י.
אמר רב כהנא חלה תנן.
פי' דיקא אם חלה שהוא
אנוס וה"ה אנוס לכל
האונסים אז משלחו ביד
אחר אבל אם אין לו שום
אונס לא ישלחנו ביד אחר.
אמר רבא מילי נינהו מילי
פשיטא חלה קתני מלו
הימא ח"ה אפי"ג ארין
חלה והאי דקתני חלה
אורחא דמילתא קתני
קמ"ל תנן אמר לשנים תנו
גט לאשתי אר"ג כתבו גט
ותנו לאשתי הרי אלו
יכתבו ויתנו אינהו אין
שליח לא. פי' אם אמר
לשנים תנו גט לאשתי ור"ה
נתן להם גט עשאן עדים
לכתוב גט וליתנו לאשתי
ואע"פ שלא אמרו להם
אתם צעמכם כתבוהו ולא
יאמרו ליכתבו ויתנו ולא
יאמרו ליכתבו ויתנו אלא
אמר לה' כתבו גט ותנו
לאשתי הרי אלו יכתבו
ויתנו אם בצעמם לכתוב
יאמרו לאחרים לכתוב
שהרי אמר להו כתבו אבל
אם אמר לה' תנו גט לאשתי
יאמרו לאחרים ויכתבו
ויתנו מפני שעשאן ב"ד
ורשאין לעשות שליח אבל
אין השליח יחיד עושה
שליח ובמתני' הני תני הרי
זה משלחו ביד אחר אפי'
אביה התם משום ב"מ